

HOOG IN DE ALPEN

Komedie in drie bedrijven

door

RIEN BUUNK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HOOG IN DE ALPEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RIEN BUUNK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2017 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Henk van Bossen - circa 45 jaar

Trudy van Bossen - circa 45 jaar, echtgenote van Henk

Manfred von Huppel - circa 75 jaar, beheerder van het hotel

Ingrid von Stegemann - circa 32 jaar, kamermeisje in het hotel

Willem Ketel - circa 45 jaar, vriend van Henk en Trudy

Cindy Ketel - circa 43 jaar, echtgenote van Willem

Frits Jansen - circa 75 jaar, gast

Hanny Klopff - circa 34 jaar, verzekeringsrechercheur

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de hal van het hotel "Alpenzicht" van de overleden oom van Trudy van Bossen. Het hotel is een beetje verlopen.

Op het toneel staat een balie waar de gasten zich kunnen melden. Daarnaast moet er een bankstel met een lage tafel staan en enkele stoelen over het toneel. Verder kan het toneel naar eigen inzicht worden ingericht. Op het toneel moeten drie deuren aanwezig zijn. Een naar buiten, een naar de privéverblijven en een naar de hotelkamers.

EERSTE BEDRIJF

EERSTE TAFEREEL

(Het toneel is leeg als Henk en Trudy van buiten opkomen met allebei 2 koffers in hun handen)

Henk en Trudy

HENK: *(Laat koffers vallen en ploft in een stoel. Diepe zucht)* He he, we zijn er. Als je nog eens wat weet.

TRUDY: *(Ploft ook in een stoel. Geërgerd)* Wist ik veel dat het nog zo ver was.

HENK: *(Doet Trudy na)* Nee hoor taxichauffeur, dat laatste eindje lopen we wel.

TRUDY: Ja, toen we op die kleine parkeerplaats aankwamen zei hij dat het maar 400 meter meer was.

HENK: *(Geërgerd)* Ja, de hoogte in. Alle slingers in de weg meegeteld kan het wel 3 kilometer geweest zijn.

TRUDY: Hoe kon ik nou weten dat hij dat bedoelde.

HENK: *(Nadrukkelijk)* Doorvragen noemen wij mannen dat. Hier, ik zal je een voorbeeld geven: als we 40 jaar getrouwd zijn gaan we naar een onbewoond eiland.

TRUDY: En nou moet ik natuurlijk vragen gaan stellen. *(Henk beduid van ja. Trudy denkt even na en vraagt dan heel triomfantelijk)* Wat gaan we dan doen als we 50 jaar getrouwd zijn?

HENK: Dan haal ik je weer op. Nou ja, we zijn er. *(Kijkt even rond)* Vreemd trouwens.

TRUDY: Wat is er vreemd?

HENK: Dat de deur open is. Er is niemand om ons te verwelkomen. We zouden ook wel dieven kunnen zijn die het hele hotel leeg kwamen roven.

TRUDY: Je hebt gelijk. *(Staat op)* Ik zal de deur wel even op slot doen dan weten we zeker dat niemand ons kan beroven voor we weten wat we eigenlijk überhaupt als bezit kunnen beschouwen. *(Doet de deur op het slot)*

HENK: Maar wat als er gasten naar binnen of buiten willen?

TRUDY: Zie jij gasten. Als er iemand naar binnen wil kunnen ze aanbellen en als ze naar buiten willen kunnen ze de deur van het slot doen.

HENK: *(Gaat rechtop zitten en kijkt in het rond)* Dus dit is nou het hotel van je overleden oom Harold.

TRUDY: Ja, dit is het hotel dat ik geërfd heb. (*Lyrisch*) Oh, ik kan je niet zeggen hoe blij ik ben. Ons eigen hotel.

HENK: Waaraan is je oom eigenlijk overleden? Heeft de notaris je dat nog verteld?

TRUDY: Hij schijnt gevallen te zijn. Blijkbaar verkeerd terecht gekomen. Precies weet ik dat ook niet want de crematie was al een paar maand daarvoor geweest toen ik door de notaris werd benaderd.

HENK: (*Pakt een stoel waarvan de leuning of iets dergelijks meteen afbreekt*) Nou, echt stevig zit het hier niet in elkaar.

TRUDY: Dat komt wel goed. Een paar kleine karweitjes en het hotel is weer zo goed als nieuw.

HENK: (*Pakt weer iets vast wat meteen afbreekt. Kijkt beteuterd*) Nou..., een paar karweitjes zeg je. Ik denk dat hier eerder sprake is van een grote onderhoudsbeurt waardoor Karwei of de Gamma grootverdieners zullen worden.

TRUDY: Niet zo pessimistisch. Het komt allemaal goed..., dat zul je zien.

HENK: Zeggen is nog niet geloven. Zou hier niemand aanwezig zijn?

TRUDY: Als het goed is moet Manfred hier zijn, hij is de beheerder.

HENK: Manfred...?

TRUDY: (*Pakt papier en leest*) Ja, Manfred von Huppel. Hij is sinds vier jaar de beheerder en Ingrid von Stegemann is het kamermeisje. Die is ongeveer twee jaar geleden hier begonnen.

HENK: Ik vertrouw het niet. Die Manfred von Huppel zou hier dus moeten rondhuppelen en dat kamermeisje zou hier dus de worst moeten serveren. Maar ik zie anders geen van beiden.

TRUDY: (*Loopt naar de balie en slaat op de bel*) Zo, nu zal er wel iemand komen.

HENK: Ja, maar wie komt er. Dat is de vraag. Ik heb zo het idee dat er dadelijk een heel vreemd persoon verschijnt.

Manfred

MANFRED: (*Met gespeelde bochel en wandelstok. Komt sloffend op vanachter de balie*) Grüss Gott und gutentag.

HENK: (*Verwonderd tegen Trudy*) Grüss Gott..., zitten we dan zo hoog?

TRUDY: Weet ik veel. (*Tegen Manfred*) U bent Manfred von Huppel?

MANFRED: Jawohl.

TRUDY: (*Geeft hand*) Ik ben Trudy van Bossen, de nicht van Harold

van Buren.

MANFRED: *(Met een Duits accent)* Ach, u bent de nieuwe eigenaar van het hotel.

TRUDY: Dat klopt.

MANFRED: Mag ik vragen wat uw plannen zijn met dit hotel.
(Plotsklaps hoor men een zeer luide koekoeksklok)

HENK: *(Geschrokken)* Wat is dat?

MANFRED: Ach, dat is de koekoeksklok.

HENK: Ja, dank je de koekoek. Zo'n luide koekoeksklok heb ik nog nooit gehoord.

MANFRED: Ja, het mechaniek is verouderd en daardoor wil hij nog wel eens op het hoogste geluidsniveau koekoeken. Meestal is het een hele zachte koekoek, maar zo nu en dan zit er een harde koekoek tussen.

HENK: *(Tegen Trudy)* Volgens mij is hij ook een beetje koekoek.
(Draaibeweging rond het oor. Tegen Manfred) En waarom is die koekoeksklok dan nog niet gerepareerd?

MANFRED: *(Wijst naar de deur van de hotelkamers)* De klok zit in de hal, boven in de nok. Uw oom Harold, en ook ik, konden er niet meer bij komen.

TRUDY: Maar waarom heeft iemand anders die klok dan niet gerepareerd?

MANFRED: *(Wegwerpgebaar)* Helemaal vergeten.

TRUDY: Hier staat dat er ook ene Ingrid hier werkt, klopt dat?

MANFRED: Dat klopt, Ingrid zorgt voor de bediening. *(Kijkt verwachtingsvol)* Maar als ik zo vrij mag zijn om even op mijn vorige vraag terug te komen: wat zijn uw plannen met dit hotel?

TRUDY: We gaan het hotel opknappen en daarna willen we het gaan promoten in Nederland.

MANFRED: *(Gezicht betreft en moedeloos)* Ach ja, waarom ook niet.

HENK: *(Ziet het gezicht van Manfred)* Mag ik vragen of er iets niet in orde is met dit hotel.

MANFRED: Ach, wat zal ik zeggen. De concurrentie is groot, het personeel oud en *(Zachtjes)* het geld is op.

TRUDY: Zei u: het geld is op? *(Manfred knikt)* Hoe bedoelt u, het geld is op.

MANFRED: *(Kijkt haar onnozel aan)* Net zoals ik zei, het geld is op. Er is niets meer, nada noppes.

TRUDY: Volgens het testament van oom Harold stond er nog een aanzienlijk bedrag op de bankrekening.

MANFRED: Dat klopt, maar sinds zijn overlijden zijn de kosten gewoon doorgegaan en bezoekers hebben we niet gehad.

TRUDY: (*Verwonderd*) Maar wat hebben jullie dan in al die tijd gedaan.

MANFRED: (*Gespeeld onnozel*) Wachten op gasten.

HENK: Maar die zijn niet gekomen.

MANFRED: Nee. (*Plotsklaps*) Wacht even, er zijn toch nog gasten geweest.

HENK: En...?

MANFRED: Die zijn na een nacht weer vertrokken.

TRUDY: Waarom zijn ze na een nacht al weer vertrokken?

MANFRED: (*Schouderophalend*) Wie zal het zeggen. (*Koekoeksklok*)

TRUDY: (*Tegen Henk*) Ik denk dat ik dat wel weet. Is die Ingrid hier momenteel ook aanwezig?

MANFRED: Jawohl.

TRUDY: En waar is ze dan?

MANFRED: Die ligt nog in bed te slapen.

HENK: (*Uitroepend*) Wat? Het is 2 uur in de middag en het personeel ligt nog in bed. Geen wonder dat er geen gasten zijn. Ze moeten eerst het personeel uit bed halen.

TRUDY: Mag ik vragen waarom ze nog in bed ligt.

MANFRED: Ik denk dat ze moe is.

TRUDY: En waarom is ze moe?

MANFRED: (*Onnozel vragend*) Omdat ze misschien laat naar bed is gegaan?

TRUDY: (*Moedeloos vragend*) En waarom is ze laat naar bed gegaan?

MANFRED: Ja, dat is een vervelend iets.

TRUDY: Dat maakt mij niet uit, vertel op.

HENK: Even tussendoor, u spreekt goed Nederlands. Hoe kan dat?

MANFRED: (*Is gelukkig dat het gesprek op een ander onderwerp komt*) Ja, dat komt zo. Uw oom wilde graag veel Nederlanders hier naar toe halen en heeft daarom het personeel verplicht Nederlands te leren. (*Nadenkend*) Het Nederlands leren is gelukt, nu alleen de gasten nog.

TRUDY: Nu even terug naar Ingrid. Wat is dat verhaal met die Ingrid?

MANFRED: (*Kijkt verveeld naar Trudy*) Oh ja, Ingrid. De vriend van Ingrid is er vandoor gegaan. (*Met opgestoken wijsvinger*) En heeft haar alleen achter gelaten.

TRUDY: Dat gebeurt meestal als de een er bij de ander vandoor gaat.

MANFRED: Maar onze Ingrid was helemaal verdrietig en sinds die tijd is ze wanhopig op zoek naar een nieuwe liefde. Ze was nog maar net hier toen het gebeurde. Het is nu ongeveer twee jaar

geleden dat het gebeurde.

TRUDY: Wat heeft dat te maken met naar bed gaan?

MANFRED: Ze gaat bijna elke avond naar het dorp in het dal. Waarschijnlijk in de hoop daar ergens een nieuwe liefde te vinden.

HENK: Heeft ze er al eens aan gedacht om via het internet een advertentie te plaatsen.

TRUDY: *(Wegwerpgebaar naar Henk)* Maar goed, het lijkt mij een goed idee dat je haar nu uit bed haalt zodat we haar kunnen leren kennen.

MANFRED: Dat zal ik dan maar gaan doen. *(Sloft weer naar achteren af)*

HENK: *(Kijkt naar Trudy)* Ik weet niet of het zo'n goed idee is.

TRUDY: Wat bedoel je?

HENK: Dat we hier dit hotel gaan runnen.

TRUDY: We hebben het er uitgebreid over gehad en gezamenlijk besloten om het te gaan doen.

HENK: Toen wist ik nog niet dat hier een bejaarde rondhuppelde, die volgens mij niet helemaal fris is tussen de oren, en dat de bediening tot ver in de middag in bed ligt. Zal mij trouwens benieuwen wat dat voor een figuur is. Als ik die bejaarde hobbezak zie en ik hoor dat ze blijkbaar geen vriend kan krijgen..., dan zal het me wel een apart figuur zijn.

TRUDY: We zien het dadelijke wel. *(Buiten hoor je loeihard iemand jodelen)*

HENK: *(Schrikt)* Wat is dat nou weer?

TRUDY: *(Geërgerd)* We zijn hier in de bergen en daar wordt nu eenmaal gejedeld.

Manfred en Ingrid

MANFRED: Hier is mevrouw von Stegemann. *(Ingrid is een ontzettend knappe vrouw in een dirndljurkje met een diep décolleté. Henk valt van verbazing de mond open. Trudy ziet dat)*

TRUDY: *(Tegen Henk)* Je mag de mond weer dicht doen. *(Tegen Ingrid)* Goedemiddag mevrouw.

INGRID: *(Maakt een lichte kniebuiging)* Gutentag.

MANFRED: *(Stoot haar aan)* Het zijn Nederlanders.

INGRID: *(Schaapachtig)* Oh..., eh..., ja natuurlijk. Goedemiddag.

TRUDY: Ik neem aan dat u uitgeslapen bent?

INGRID: Ja, ik heb heerlijk geslapen. Maar ik was al op toen Manfred op de deur klopte.

HENK: Er gaat niets boven een goede nachtrust.

TRUDY: Mooi, dan zou ik graag willen dat een van u ons het hotel laat zien.

MANFRED: *(Vermoeid vragend)* Het hele hotel...?

TRUDY: *(Beetje kwaad,)* Nee, dat hoeft niet. Ja, natuurlijk het hele hotel, aan de helft hebben we niet veel.

MANFRED: *(Blaast)* Vooruit dan maar. Blijf jij even hier Ingrid, voor het geval er gasten komen.

INGRID: *(Niet begrijpend)* Maar er komen al meer dan een jaar geen gasten meer.

MANFRED: Blijf toch maar even hier. Je zult zien dat, als er niemand is, er toch in een keer gasten voor de deur staan.

INGRID: *(Nonchalant)* Oké, ik blijf hier.

HENK: Ik denk dat ik ook beter hier kan blijven, anders lopen we elkaar maar voor de voeten.

TRUDY: *(Nadrukkelijk dreigend)* Jij gaat mee het hotel bekijken. Anders loop je mij niet voor de voeten maar kom je onder mijn voeten.

HENK: Oké, ik ga al mee.

TRUDY: *(Tegen Manfred)* Ik zou zeggen, laten we maar met dat gedeelte beginnen. *(Wijst naar de privévertrekken. (Tegen Manfred)* Gaat u maar voor. *(Manfred, Trudy en Henk af. Ingrid gaat achter de balie wat doen. Deurbel)*

INGRID: *(Kijkt verwonderd rond)* Pakt de telefoon. Hallo, mit hotel Alpenzicht... Hallo... *(Kijkt naar de hoorn en leg tenslotte maar neer. Weer deurbel. Ingrid kijkt verwonderd naar de deur en ziet dat de deur op slot is. Ze opent de deur)* Gutentag, was kann ich für ihnen tun? *(Laat de gasten binnen)*

Cindy en Willem

WILLEM: Goedemiddag.

CINDY: Ook een goedemiddag toegewenst.

INGRID: U bent ook Nederlanders.

WILLEM: *(Kijkt verlekkert naar Ingrid)* Volgens onze paspoorten wel.

CINDY: Wij komen voor Trudy en Henk.

INGRID: Ah, u komt voor de nieuwe eigenaren.

CINDY: Inderdaad.

INGRID: Ze zijn met Manfred het hotel aan het bezichtigen.

WILLEM: *(Terzijde)* Ik vind het uitzicht hier anders helemaal perfect. Mooiere bergen heb ik vandaag nog niet gezien.

CINDY: *(Geeft Willem een por)* Zou je zo vriendelijke willen zijn om hun te vertellen dat we gearriveerd zijn.

INGRID: *(Maakt weer een lichte kniebuiging)* Dat zal ik gaan doen.
(Af)

WILLEM: *(Kijkt haar na. Zwijmelend)* Liefde is net als plassen in je broek, iedereen ziet het, maar alleen jij hebt dat warme gevoel.

CINDY: *(Kwaad tegen Willem)* Mannen zijn gelukkig omdat onwetendheid een zegen is.

WILLEM: Je hoeft niet kwaad te worden. Ik mag toch wel bij een ander in de keuken kijken, zolang ik maar thuis kom eten.

CINDY: Ik zal eens aan Trudy vragen of dat hier gebruikelijk is.

WILLEM: Wat?

CINDY: Dat is geen jurk, maar een etalage.

WILLEM: Ik vind de aankleding en de inhoud van de etalage wel leuk.

CINDY: Het is maar goed dat vrouwen houden van de simpele dingen in het leven..., zoals mannen.

Trudy, Henk. Manfred en Ingrid

TRUDY: Heee, zijn jullie er al. *(Omhelst Cindy en Willem)*

HENK: Leuk dat jullie er zijn. *(Begroet Cindy en Willem)*

TRUDY: We hadden jullie niet zo vroeg verwacht.

CINDY: We zijn met een taxi gekomen.

TRUDY: Helemaal tot hier boven?

WILLEM: Ja, toen we op die kleine parkeerplaats aankwamen vroeg Cindy aan de taxichauffeur of het nog ver was en die vertelde toen dat het nog 400 meter was. Cindy wilde toen gaan lopen maar ik was gelukkig zo slim om te vragen of dat 400 meter lopen was.
(Buiten hoor je het luide kraaien van een haan. Iedereen kijkt een beetje verschrikt)

CINDY: Dat is een ferme haan. Als die s-morgens gaat kraaien wil je het bed wel uitkomen.

HENK: Als ie maar niet te vroeg in de morgen victorie begint te kraaien want dan zal ik hem de kraaienmars leren.

TRUDY: Ingrid, zou jij even koffie voor ons willen zetten?

INGRID: *(Grote ogen)* Koffie zetten?

TRUDY: Ja, je weet toch wel wat dat is?

INGRID: Jawel, maar ik weet niet of er nog koffie is.

HENK: Nou meisje, als er geen koffie is dan doe je ons maar een borrel.

MANFRED: Ik denk dat er nog wel koffie is. Loop maar even mee Ingrid. *(Manfred en Ingrid af)*

WILLEM: Je hebt lekker personeel in dienst Henk. Met die zou ik wel eens in de Alpen willen gaan jodelen.

CINDY: *(Tegen Trudy)* Weet je waarom mannen geen mid-life crisis hebben, ze zijn blijven hangen in de pubertijd.

TRUDY: Ik weet het Cindy. Daarom maken mannen ook zo moeilijk oogcontact, omdat borsten geen ogen hebben.

HENK: Ik ben blij dat je er bent Willem, alleen zou ik deze strijd niet kunnen winnen.

WILLEM: Wij mannen moeten solidair blijven. *(Tegen Trudy)* Maar het is wel vreemd.

TRUDY: Wat is er vreemd?

WILLEM: Die Manfred vertelde dat Ingrid geen vriend kon krijgen. Nou, als die in Nederland woonde zouden de kerels als bijen op de honing op haar afkomen.

TRUDY: *(Misnoegd hoofd schudden)* Maar laten we toch gaan zitten. *(Iedereen gaat ergens zitten)*

CINDY: Dus dit is het hotel van de erfenis.

TRUDY: Ja, alleen is het in een iets slechtere staat dan we verwacht hadden.

HENK: Zeg maar gerust in zeer slechte staat. Alles wat je vastpakt breekt af of stort ineen.

TRUDY: Ja, er zijn meer klusjes dan ik verwacht had.

CINDY: Dan gaan wij jullie daar bij helpen. We hebben 2 weken vakantie dus we kunnen een heel eind komen.

TRUDY: Dank je wel Cindy.

WILLEM: Uiteraard geldt dat ook voor mij.

CINDY: Moet je hem horen. Als hij een prijs voor luiheid zou krijgen zou hij nog een ander sturen om hem op te halen. *(De deur gaat open)*

Frits

FRITS: *(Op met koffer)* Goedemiddag.

TRUDY: Goedemiddag. Kan ik wat voor u doen?

FRITS: Ik wilde graag een kamer. Tenminste als er nog een vrij is.

TRUDY: Kamers genoeg. Wacht u even, dan zal ik het personeel halen. *(Loopt naar de deur achter de balie en roept)* Manfred..., Ingrid... *(Tegen Frits)* Ogenblikje.

FRITS: *(Kijkt rond)* Een echt alpenhotel.

TRUDY: Mag ik vragen hoe u hier zo terecht bent gekomen?

FRITS: Beneden in het dorp zat het hotel vol en toen werd ik doorverwezen naar u.

TRUDY: Prachtig. Maar u bent toch niet helemaal komen lopen?

FRITS: Nee, ik ben met een taxi gekomen. Eerst wilde hij mij op die

kleine parkeerplaats afzetten. Maar gelukkig vroeg ik of ik nog ver moest lopen. Hij zei: 400 meter. Ik vroeg toen of dat de hoogte of de lengte was. Toen heeft hij die smalle weg naar boven genomen en mij hier voor de deur afgezet. Hij was niet echt blij, het is dan ook nogal een lastig weggetje om op te rijden. Nee, ik heb wel geluk gehad dat ik heb doorgevraagd. *(Henk wil wat zeggen)*

TRUDY: *(Tegen Henk)* Kop dicht.

Manfred

MANFRED: U hebt mij geroepen.

TRUDY: Ja. Zou je deze gast naar zijn kamer willen brengen.

MANFRED: *(Ongelovig)* Een gast? *(Kijkt enigszins geschrokken naar Frits)*

HENK: Nee, de Kerstman in vermomming nou goed.

TRUDY: Ja, een gast. Breng jij hem even naar zijn kamer. En daarna moet ik nog enkele dingen met je bespreken.

MANFRED: Goed mevrouw. *(Pakt de koffer. Kan hem nauwelijks beuren, moet slepen met de koffer)* Volgt u mij maar meneer. *(Frits en Manfred af)*

WILLEM: Kun je zo'n oude vent wel laten sjouwen met die koffer.

TRUDY: Ik weet wat je bedoeld. Maar op dit moment weten wij nog niet voldoende om het zelf te kunnen doen. Maar als eenmaal alles draait gaan we wel kijken wat we met Manfred gaan doen. Ik denk dat we hem gewoon met pensioen moeten sturen.

CINDY: En die Ingrid kan dan mooi met hem mee.

HENK: Wil jij je even niet bemoeien met de bedrijfsvoering. Ik ga over het personeelsbeleid.

TRUDY: *(Tegen Cindy)* Dat dacht hij. Die wandelende bh-etalage moet heel goed werk leveren, anders knikker ik er haar zondermeer uit.

HENK: Wat zijn we weer hard tegenover onze medemens.

TRUDY: Op onderdelen zijn we hard.

CINDY: Ja, als ze een fatsoenlijke jurk aan zou hebben waren de problemen lang niet zo groot.

WILLEM: Je hoort het Henk, de dames hebben twee grote problemen.

HENK: Ja, dat is de natuur. Wij mannen zien nou eenmaal minder problemen dan vrouwen.

Hanny

HANNY: (*Knappe vrouw en sexy gekleed maar wel een behoorlijk breed achterwerk. Koffer in de hand*) Gutenmorgen.

TRUDY: Goedemorgen.

HANNY: (*Verbaasd*) Nee maar, Nederlanders?

TRUDY: Ja, wij zijn Nederlanders. Kan ik iets voor u doen?

HANNY: Ik zou graag een kamer willen. Tenminste, als u er nog een over heeft.

TRUDY: Geen probleem, wij hebben wel een kamer voor u. Ik zal even Ingrid roepen. (*Loopt naar de zijdeur*) Ingrid, kun je even hier komen. (*Tegen Hanny*) Zo, die komt er aan.

Ingrid

INGRID: U hebt geroepen?

TRUDY: Ja. Zou jij mevrouw even willen begeleiden naar een van de kamers.

INGRID: (*Verbaasd*) Is mevrouw ook een gast?

TRUDY: Nee, ze komt het personeel evalueren, nou goed. Natuurlijk is het een gast.

INGRID: Goh, wat een drukte in een keer.

TRUDY: (*Tegen Hanny*) Deze dame zal u even naar uw kamer begeleiden, daarna kunt u zich inschrijven. (*Tegen Ingrid*) En stuur Manfred dan weer hier naar toe.

HANNY: Dank u. (*Tegen Ingrid*) Na, u. (*Ingrid en Hanny af*)

WILLEM: Het is nogal een drukke bedoening hier.

TRUDY: Volgens Manfred was hier in het afgelopen jaar maar een gast geweest.

CINDY: Vreemd.

TRUDY: Ja, dat is inderdaad vreemd. Maar ik zal hem straks wel even aan de tand voelen.

HENK: Ik denk dat dat niet veel zin zal hebben.

TRUDY: En waarom niet, als ik vragen mag.

HENK: Gelet op zijn leeftijd zal hij wel een gebit hebben.

TRUDY: Dan zal ik hem het vuur wel aan de schenen leggen.

HENK: Ik heb eerlijk gezegd niet veel vertrouwen in het personeel.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto